

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9Sžsk/26/2020
Identifikačné číslo spisu: 7019200017
Dátum vydania rozhodnutia: 26.05.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:7019200017.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte, zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členiek senátu JUDr. Jany Martinčekovej a JUDr. Aleny Adamcovej, v právnej veci žalobcu: P. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. Č.. XXX, XXX XX B., právne zastúpeného Centrom právnej pomoci, ustanovenou advokátkou JUDr. Tatianou Jánošíkovou, so sídlom Roosveltova, 040 01 Košice, proti žalovanej: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom Ul. 29 augusta č. 8-10, 813 63 Bratislava I, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. 70288-4/2018-BA z 23. októbra 2018, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2Sa/4/2019 z 12. septembra 2019, takto

rozhodol:

I. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 2Sa/4/2019 z 12. septembra 2019 m e n í tak, že rozhodnutie žalovaného č. 70288-4/2018-BA z 23. októbra 2018 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d ě a ľ š i e k o n a n i e .

II. Žalovaná j e p o v i n n á nahradiť žalobcovi trovy konania na krajskom súde a trovy kasačného konania v rozsahu 100 %.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Prešove napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 70288-4/2018-BA z 23. októbra 2018 (preskúmané rozhodnutie). Preskúmaným rozhodnutím žalovaná zamietla odvolanie žalobcu a potvrdila rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočky Košice z 27.08.2018, č. 19-125/2018-KEM (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“), ktorým prvostupňový orgán rozhodol, že žalobca má nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 12 870,- EUR v dôsledku pracovného úrazu zo dňa 12.09.1975, z toho priznania má nárok na výplatu náhrady v sume 11 370,- EUR a nemá nárok na výplatu náhrady v sume 1 500,- EUR (z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že náhrada v sume 1 500,- Eur bola žalobcovi už vyplatená na základe skoršieho rozhodnutia z 23.02.2017).

2. Vydaniu prvostupňového rozhodnutia predchádzalo konanie pred Krajským súdom v Košiciach sp. zn. 5Sa/14/2017, v ktorom krajský súd zrušil skôr vydané rozhodnutie o nároku žalobcu na náhradu za

sťaženie spoločenského uplatnenia zo dňa 23.02.2017, ako aj rozhodnutie prvostupňového orgánu. Po zrušení skoršieho rozhodnutia o nároku žalobcu krajským súdom, prvostupňový orgán doplnil zistenie skutkového stavu o určenie dátumu ustálenia zdravotného stavu na deň 22.01.2015, na základe vyjadrenia posudkovej lekárky zo dňa 17.08.2018. Následne vo veci vydal prvostupňové rozhodnutie, voči ktorému sa žalobca odvolal.

3. Krajský súd v odôvodnení rozsudku napadnutého kasačnou sťažnosťou uviedol, že nepovažoval za spornú otázku vydaný znalecký posudok pod č. 14/2016, lebo uvedený znalecký posudok vydala znalecká organizácia, ktorej posúdenie zdravotného stavu a následky pracovného úrazu zo dňa 12.09.1975 u žalobcu boli posúdené v súlade so zákonom nestranné a nezaujaté. Na základe výsledkov uvedeného znaleckého posudku bodové ohodnotenie, ktoré predložil žalobca v odvolacom konaní, bolo nesprávne. Na základe príslušných ustanovení zákona č. 437/2004 Z. z. postupoval znalec pri vypracovaní znaleckého posudku a určení bodového hodnotenia vo výške 750 bodov.

4. Krajský súd mal za to, že zákon č. 437/2004 Z. z. v ustanovení § 11 ods. 1 stanovuje, ktorý právny predpis sa má použiť na bolesť a na sťaženie spoločenského uplatnenia v dôsledku pracovného úrazu a iného poškodenia na zdraví, ktoré bolo spôsobené pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona, ak ide o chorobu z povolania z takej choroby, ktorá bola zistená pred týmto dňom. S dôrazom na túto skutočnosť krajský súd uviedol, že vydaný znalecký posudok 14/2016 bol vypracovaný v súlade s uvedeným zákonom a znalec sa bezpochyby vo svojom konaní riadil uvedenými ustanoveniami zákona. Z ustanovenia § 196 ods. 3 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“), vyplýva, že organizačná zložka sociálnej poisťovne môže ustanoviť znalca podľa osobitného predpisu, ak je na odborné posúdenie skutočností dôležitých pre rozhodnutie potrebný znalecký posudok. Týmto osobitným predpisom je zákon č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Krajský súd je toho názoru, že týmto ustanovením sa riadil aj správny orgán, keď dal vypracovať znalecký posudok č. 14/2016 znalcom F..

5. Ďalej krajský súd odkázal na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, hlavne na rozsudky 1Sžso/27/2015 z 27.07.2015, 9Sžso/2/2014 zo dňa 24.06.2015 a rozhodnutie 4Sžso/23/2008 zo dňa 28.04.2009, na ktoré rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky poukázal aj Krajský súd v Košiciach vo svojom rozhodnutí zo dňa 25.05.2018. S poukazom na uvedené rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ako aj na závery správneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v uvedenej oblasti, ktoré bolo publikované v zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR, ktorého právna veta znie: „pojmy bolesť, sťaženie spoločenského uplatnenia a pojmy výšky náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia nie sú totožné, preto podľa § 11 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z. z. treba podľa doterajších predpisov posudzovať bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia a ich hodnotenie, ale výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa riadi zákonom č. 437/2004 Z. z.“.

6. Žalobným námietkam žalobcu krajský súd nevyhovел s odôvodnením, že správne orgány postupovali v zmysle zákona o sociálnom poistení, ako aj v zmysle zákona č. 437/2004 Z. z. a od právneho názoru vysloveného v zrušujúcom rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Sa/14/2017 zo dňa 25.05.2018 sa neodklonili.

7. Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podal kasačnú sťažnosť žalobca (sťažovateľ). Kasačnú sťažnosť odôvodnil opakovane tým, že znalec MUDr. B. je znalcom z odvetvia ortopédia, a teda nemá potrebnú špecializáciu na to, aby mohol vypracovať znalecký posudok pre určenie bodového hodnotenia pre sťaženie spoločenského uplatnenia žalobcu spôsobeného opakovanými rozsiahlymi chirurgickými úkonmi v oblasti trupu. Žalobca podstúpil zákroky plastickej, rekonštrukčnej chirurgie a nie ortopedické zákroky a bol na tento účel hospitalizovaný na Klinike plastickej, rekonštrukčnej a estetickej chirurgie (nie na klinike ortopédie). Poukázal na to, že v tejto súvislosti kontaktoval aj prezidenta Slovenskej komory znalcov, ktorý potvrdil jeho názor, že v danom prípade ide o odvetvie plastická chirurgia, resp. úrazová chirurgia, prípadne komplexné medicínske odvetvie súdne lekárstvo.

8. Ďalej sťažovateľ poukázal na to, že v inom konaní na Krajskom súde v Košiciach o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej týkajúceho sa priznania náhrady za bolesť, krajský súd uznal, že znalec MUDr. E. nemá potrebnú špecializáciu a ustanovil znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia: plastická chirurgia, za účelom vypracovania kontrolného znaleckého posudku. Kópiu uznesenia o nariadení znaleckého dokazovania pripojil ku kasačnej sťažnosti. Sťažovateľ apeloval na to, že po celý čas jeho námietky, že znalecký posudok nebol vypracovaný znalcom v príslušnom odbore, boli ignorované žalovanou a neprihliadol na ne ani krajský súd. Vzhľadom na skutočnosť, že krajský súd nevyhovel žiadosti žalobcu o nariadenie znaleckého dokazovania, domnieva sa, že došlo k naplneniu dôvodu kasačnej sťažnosti podľa § 440 ods. 1 písm. g/ zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (SSP), podľa ktorého krajský súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Nesprávnym postupom krajského súdu bola žalobcovi odňatá možnosť znaleckým posudkom znalcom z relevantného odvetvia správne zistiť a preukázať správny počet bodov sťaženia jeho spoločenského uplatnenia. Žalobca sa snažil zabezpečiť si vlastný znalecký posudok, avšak žiadny znalec v príslušnom odvetví chirurgia, traumatológia, plastická chirurgia, nechcel pre vyťaženosť prijať jeho objednávku. Žiadal, aby kasačný súd zrušil rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

9. Ku kasačnej sťažnosti sa vyjadrila žalovaná, ktorá v plnom rozsahu súhlasila s právnym názorom krajského súdu. Poukázala na to, že predmetný znalecký posudok bol vypracovaný znaleckou organizáciou MED-PRO-ORTO, s. r. o., zapísanou do zoznamu znalcov pod č. 900275 ako znalecká organizácia v odbore zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia, úrazová chirurgia a ortopédia (ďalej len „znalecká organizácia“). Napriek tomu, že na znaleckom posudku ako zodpovedná osoba je uvedený MUDr. E., podľa žalovanej je potrebné považovať za zhotoviteľa znaleckého posudku znaleckú organizáciu ako celok, ktorá jednoznačne má potrebnú špecializáciu v odvetví chirurgia, ktorú v kasačnej sťažnosti vyžaduje žalobca a rovnako v odvetví úrazová chirurgia, na ktorú poukazuje prezident Slovenskej komory znalcov. Žalovaná preto odmieta úvahy, že znalecký posudok bol vypracovaný znalcom, ktorý nedisponoval potrebnou odbornosťou. Poukázala na rozhodnutie krajského súdu, ktorým krajský súd zrušil pôvodné rozhodnutie o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a v ktorom krajský súd uviedol, že nepovažuje za spornú otázku vydaný znalecký posudok znaleckej organizácie, ktorej posúdenie zdravotného stavu bolo vykonané v súlade so zákonom, nestranne a nezaujato.

10. Žalovaná považovala za absurdné tvrdenie žalobcu, že od roku 2016 nemal možnosť zabezpečiť si vlastný znalecký posudok. Poukázala na to, že nemôže nahrádzať v konaní dôkaznú povinnosť žalobcu a vykonávať opakované znalecké dokazovanie iba z titulu nespokojnosti žalobcu. Žiadala kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietnuť.

11. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd podľa § 438 ods. 2 SSP preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a dospel k záveru, že rozsudok krajského súdu je potrebné zmeniť a preskúmané rozhodnutie žalovanej zrušiť.

12. Podľa § 99 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) poškodený má nárok na náhradu za bolesť a na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia podľa osobitného predpisu.60a)

13. Podľa poznámky 60a/ je týmto zákonom zákon č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 273/1994 Z. z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 437/2004 Z. z.“).

14. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z. z. na bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia v dôsledku úrazu a iného poškodenia na zdraví, ktoré bolo spôsobené pred nadobudnutím účinnosti tohto

zákona, a ak ide o chorobu z povolania z takej choroby, ktorá bola zistená pred týmto dňom, sa vzťahujú doterajšie predpisy.

15. Zákon č. 437/2004 Z. z. nadobudol účinnosť dňom 01.08.2004. Predpisom, ktorý dovtedy upravoval podmienky priznania nároku na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia bola vyhláška ministerstiev zdravotníctva a spravodlivosti, Štátneho úradu sociálneho zabezpečenia a Ústrednej rady odborov č. 32/1965 Zb. o odškodňovaní bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia, ktorej použitie bolo vyriešené v predchádzajúcom súdnom konaní pred Krajským súdom v Košiciach, v ktorom krajský súd rozsudkom sp. zn.: 5Sa/14/2017 z 25.05.2018, zrušil pôvodné rozhodnutie žalovanej o nároku žalobcu na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia. V prejednávanej veci však zostala sporná otázka posúdenia zdravotného stavu žalobcu a priznané bodové ohodnotenie znaleckým posudkom č. 14/2016 znaleckej organizácie, z ktorého žalovaná vychádzala pri vydávaní preskúmaného rozhodnutia.

16. Z administratívneho spisu žalovaného mal kasačný súd za preukázané, že žalobca za účelom priznania náhrady za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia predložil prvostupňovému orgánu Lekársky posudok zo dňa 12.06.2015 vystavený podľa vyhlášky č. 32/1965 Zb. MUDr. F., PhD., plastickou chirurgičkou, potvrdený MUDr. J., MPH, primárom Kliniky rekonštruktívnej a estetickej chirurgie, V tomto lekárskom posudku bol žalobcovi v rámci hodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia ustanovený počet bodov spolu 1140. Žalobca predložil aj druhý lekársky posudok (z kópie nachádzajúcej sa v administratívnom spise nie je zrejmy dátum, žalovaná uvádza 21.10.2015) vystavený MUDr. I., potvrdený MUDr. Q. podľa zákona č. 437/2003 Z. z., v ktorom bolo bodové hodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia určené na celkovo 1100 bodov. Prvostupňový správny orgán požiadal znaleckú organizáciu MED-PRO-ORTO, s. r. o. o vypracovanie znaleckého posudku podľa vyhlášky č. 32/1965 Zb. za účelom stanovenia náhrady za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia. Znalecká organizácia vypracovala znalecký posudok č. 14/2016 z 17.05.2016, v ktorom stanovila bodové hodnotenie odškodnenia za sťaženie spoločenského uplatnenia na 750 bodov. V závere posudku uviedla, že operačné výkony tak ako sú uvedené v zdravotnej dokumentácii poškodeného, nemožno z hľadiska utrpenej bolesti porovnávať s popáleninami III. stupňa, operačný výkon možno analogicky hodnotiť ako rozsiahlejšiu incíziu, preto položky č. 243 uvedené v posudkoch MUDr. I. považovala znalecká organizácia za neodôvodnené a stanovené nesprávne. Ďalej v závere znalecká organizácia uviedla, že ani pri jednom vyšetrení neboli zdokumentované objektívne klinické známky obmedzenia rozsahu pohyblivosti bedrových kĺbov, respektíve obojstranná atrofia stehenných svalov, preto položky č. 426 a./ a 391 b./, uvádzané v lekárskom posudku MUDr. I., pokladá za neodôvodnené a stanovené nesprávne. Prvostupňový správny orgán požiadal znaleckú organizáciu o doplnenie znaleckého posudku č. 14/2016 zo 17.05.2016 o vyjadrenie či je možné, aby lekár, ktorý vystavil posudok o sťažení spoločenského uplatnenia, tento vystavil opakovane, vzhľadom na to, že posudok MUDr. I. vystavila dvakrát, dňa 21.10.2015 s bodovým hodnotením 1100 bodov a 12.06.2015 s bodovým hodnotením 1140 bodov. V znaleckom posudku č. 36/2016 znalecká organizácia doplnila posudok č. 14/2016 o vyjadrenie, že posudok z 21.10.2015 bol vystavený podľa zákona č. 437/2004 Z. z. a posudok z 12.06.2015 podľa vyhlášky č. 32/1965 Zb.

17. Prvostupňový orgán vykonal kontrolu bodového hodnotenia 13.10.2016. Nestotožnil sa s bodovým hodnotením určeným MUDr. I. v posudku z 21.10.2015, z dôvodu, že bol vypracovaný podľa nesprávneho právneho predpisu. Zároveň uviedol, že ďalšie posudky vydané MUDr. I. sú irelevantné vzhľadom na to, že sťaženie spoločenského uplatnenia sa odškodňuje jednorazovo.

18. V odvolaní z 23.11.2016 voči pôvodne vydanému rozhodnutiu správneho orgánu z 16.06.2016 žalobca namietal aj skutočnosť, že mu nebolo ohodnotené potrebným počtom bodov obmedzenie pohyblivosti bedrového kĺbu vpravo, ktoré bolo ohodnotené MUDr. I.. Nesúhlasil, že by uvedené obmedzenie nebolo preukázané a priložil kópiu lekárskej správy MUDr. C., ortopéda, z 22.11.2016, z ktorej vyplýva záver: Coxarthrosis bilat. Gr. II vpravo výrazne obm. BK sekund. po rozsiahlych popáleninách v oblasti coxy. V doplnení k odvolaniu priložil kópiu ďalšieho lekárskeho posudku s nečitateľnou pečiatkou z 30.11.2016, v ktorom je uvedené, že ako podklad pre výpočet bodov položky, ktorá bola škrtnutá ako nepodložená lekárske správy, bol použitý lekársky nález z pracoviska:

Osteocentrum s.r.o., - vyšetřil MUDr. C..

19. Dňa 9. februára 2017 vykonal žalovaný kontrolu bodového hodnotenia, v ktorom sa plne stotožnil so znalcom MUDr. B. (na znaleckom posudku znaleckej organizácie podpísaný ako zodpovedná osoba za výkon znaleckej činnosti pozn. súdu). Nesúhlas s lekáorskými posudkami vystavenými MUDr. I. posudkový lekár zdôvodnil tak, že ani pri jednom vyšetrení neboli zdokumentované objektívne klinické známky obmedzenia rozsahu pohyblivosti bedrových kĺbov, resp. obojstranná atrofia stehenných svalov, preto položky 426 a) a 391 b) hodnotené v posudku MUDr. I. pokladal za neodôvodnené a stanovené nesprávne.

20. V odôvodnení prvostupňového rozhodnutia, vydaného po zrušení pôvodného rozhodnutia Krajským súdom v Košiciach, prvostupňový správny orgán uviedol, že ustanovenie § 11 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z. z. predpokladá, že podľa doterajších predpisov (vyhlášky č. 32/1965 Zb.) sa bude posudzovať bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia, ako aj ich hodnotenie podľa sadzieb, nie však výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia. Žalovaný v preskúvanom rozhodnutí uviedol, že skutkový stav už bol posúdený krajským súdom, pričom rozhodnutie žalovaného bolo zrušené z dôvodu aplikácie nesprávneho právneho predpisu, nie pre nesprávne zistenie skutkového stavu. Krajský súd nenariadil pobočke vykonať nové znalecké dokazovanie, naopak, uviedol, že znalecký posudok bol vypracovaný znaleckou organizáciou nezáujato a objektívne.

21. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti uviedol, že krajský súd nepostupoval správne, pokiaľ v konaní o preskúmanie rozhodnutia nenariadil znalecké dokazovanie. Túto námietku kasačný súd vyhodnotil ako nedôvodnú. Správne súdy v rámci konania o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí a opatrení orgánov verejnej správy vychádzajú zo skutkového stavu, ktorý existuje v čase právoplatnosti rozhodnutia správneho orgánu (§ 135 SSP). Správne súdy v zásade nie sú súdmi skutkovými, vzhľadom na to, že náležité zistenie skutkového stavu je úlohou správnych orgánov v administratívnom konaní. Úlohou správneho súdu v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia, je zhodnotiť či vydané rozhodnutie má všetky náležitosti, či ho vydal ho príslušný orgán, či bolo vydané na základe správneho právneho predpisu a či si správny orgán zabezpečil dostatočné podklady pre jeho vydanie, dostatočne zistil skutkový stav veci a v prípade rozhodnutí vydaných za použitia správnej úvahy aj to, či správny orgán pri rozhodovaní nevybočil z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Nedostatočne zistený skutkový stav veci je dôvodom na zrušenie administratívneho rozhodnutia. Z uvedeného dôvodu kasačný súd nepovažoval za pochybenie, ak krajský súd nenariadil znalecké dokazovanie, ktoré, ak existujú nezrovnalosti v skutkových zisteniach, malo byť vykonané v administratívnom konaní. Skutočnosť, že krajský súd v konaní o posúdenie zákonnosti iného rozhodnutia správneho orgánu znalca ustanovil, nie je pre kasačný súd smerodajná. Zároveň kasačný súd zdôrazňuje, že v kasačnej sťažnosti už nemožno uplatňovať nové skutočnosti a dôkazy, okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podanej kasačnej sťažnosti (§441 SSP), a preto na listinné dôkazy priložené ku kasačnej sťažnosti neprihliadal.

22. Kasačný súd musí dať za pravdu sťažovateľovi, že ani žalovaná v preskúvanom rozhodnutí a ani krajský súd v napadnutom rozsudku nedali žalobcovi odpoveď na jeho námietku ohľadom správnosti výberu odborného zamerania znalca. V tejto súvislosti je rozsudok krajského súdu nedostatočne odôvodnený a tým aj nepreskúmateľný. Krajský súd sa vôbec nevysporiadal s tým či znalec, ktorého odbornosť žalobca namietal, bol oprávnený posudzovať zdravotný stav žalobcu vzhľadom na jeho odborné zameranie. Vzhľadom na skutočnosť, že o priznaní nároku žalobcu na sťaženie spoločenského uplatnenia bolo rozhodované opakovaně a už raz bolo rozhodnutie žalovanej v tejto veci zrušené, kasačný považuje za vhodné vysporiadať sa s touto námietkou priamo v kasačnom konaní, keďže opätovne dospel k záveru o potrebe zrušiť preskúvané rozhodnutie žalovanej. Zo znaleckého posudku č. 14/2016, ako aj č. 36/2016 vyplýva, že oba boli vypracované znaleckou organizáciou, ktorá má oprávnenie vykonávať znaleckú činnosť v odbore zdravotníctvo a farmácia - odvetviach: chirurgia, traumatológia a ortopédia. Skutočnosť, že na znaleckom posudku je uvedený iba podpis MUDr. E., ktorý je štatutárnym orgánom spoločnosti, v mene ktorej sa posudok vydal, nemožno podľa názoru kasačného súdu chápať tak, že tento rozsudok bol vypracovaný samostatne MUDr. E.. Znalecký

posudok bol vypracovaný znaleckou organizáciou, ktorá má potrebnú odbornosť v odbore chirurgia a traumatológia, ako to žiadal žalobca, a preto jeho námietka o nedostatku odbornosti znalca nie je dôvodná.

23. Pokiaľ žalobca tvrdil, že považuje znalecký posudok za vypracovaný zaujatým znalcom, a to vzhľadom na to, že o znalecký posudok žiadala žalovaná, túto námietku kasačný súd taktiež považoval za nedôvodnú. Skutočnosť, že žalovaná požiadala o vypracovanie znaleckého posudku, keďže nesúhlasila s lekárskej posudkom a bodovým hodnotením predloženým žalobcom, je jej právom, resp. dokonca povinnosťou, pretože sama nie je oprávnená na zmenu bodového hodnotenia. Iba zo skutočnosti, že zadávateľom na vypracovanie znaleckého posudku v administratívnom konaní bola žalovaná, nie je možné vyvodit' zaujatosť znalca, resp. znaleckej organizácie. Iné skutočnosti, ktoré by poukazovali na možnú zaujatosť znalca, žalobca neuviedol.

24. Vzhľadom na to, že v danom prípade ide o konanie o správnej žalobe v sociálnych veciach, ktorú podal žalobca - fyzická osoba, kasačný súd nie je viazaný sťažnosťmi bodmi (§ 453 ods. 2 v spojení s §134 ods. 2 písm. d/ SSP). Pristúpil preto k prieskumu aj nad rámec dôvodov uvedených v kasačnej sťažnosti a dospel k záveru, že rozhodnutie žalovanej je potrebné zrušiť z dôvodu nedostatočne zisteného skutkového stavu veci a nedostatočného odôvodnenia preskúmaného rozhodnutia.

25. Podľa § 209 ods. 1 zákona o sociálnom poistení rozhodnutie organizačnej zložky Sociálnej poisťovne sa vydáva písomne, ak tento zákon neustanovuje inak. Rozhodnutie musí byť v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

26. Ako bolo vyššie uvedené, žalovaný vzal ako podklad pre vydanie preskúmaného rozhodnutia znalecký posudok č. 14/2016, resp. doplnený znalecký posudok č. 36/2016. Je potrebné pripomenúť, že pre posúdenie zdravotného stavu sú potrebné odborné medicínske vedomosti, ktorými súd nedisponuje, a preto nie je oprávnený spochybňovať závery vyjadrené odborníkmi v danej oblasti. Súd, rovnako ako správne orgány, je však oprávnený skúmať to, či pri posudzovaní zdravotného stavu boli vzaté do úvahy všetky relevantné námietky účastníka konania a či takýto znalecký posudok je úplný, jeho závery logické a presvedčivé. Znalecká organizácia v znaleckom posudku neuznala položku, týkajúcu sa obmedzenia hybnosti bedrového kĺbu s odôvodnením, že takéto obmedzenie z vykonaných vyšetrení nevyplýva. Žalobca však v administratívnom konaní spolu s podaným odvolaním v novembri 2016 predložil lekársku správu z 22.11.2016, ktorá obmedzenie hybnosti v dôsledku rozsiahlych popálením uvádza. Vzhľadom na to bolo povinnosťou žalovanej vysporiadať sa s týmto predloženým dôkazom a požiadať znaleckú organizáciu o doplnenie znaleckého posudku tak, aby sa vysporiadala aj s predloženou lekárskou správou, keďže je zrejmé, že uznanie, resp. neuznanie obmedzenia hybnosti malo vplyv na výšku priznaného bodového ohodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia. Namiesto toho sa posudkový lekár žalovanej v kontrole bodového hodnotenia z februára 2017 v celom rozsahu stotožnil so znaleckým posudkom, pričom sa lekárskou správou z 22.11.2016 vôbec nezaoberal. Z tohto dôvodu kasačný súd dospel k záveru, že zistenie skutkového stavu, ktorý žalovaná vzala za základ preskúmaného rozhodnutia, keď sa nezaoberala všetkými dôkazmi, ktoré žalobca v administratívnom konaní predložil, je nedostatočné.

27. Neobstojí argumentácia žalovanej, že žalobca mal v konaní predložiť vlastný znalecký posudok, vzhľadom na to, že je povinnosťou žalovanej spoľahlivo zistiť skutočný stav veci. Žalobca ako účastník administratívneho konania nie je povinný suplovať činnosť žalovanej a preukazovať správny počet bodov sťaženia jeho spoločenského uplatnenia. Žalobca predložil lekárskej posudok s bodovým hodnotením. Pokiaľ žalovaná s uvedeným počtom bodov nesúhlasila, bolo jej úlohou, aby závery v uvedenom lekárskej posudku spoľahlivo vyvrátila v rámci znaleckého dokazovania, k čomu však, vzhľadom na nevysporiadanie sa s lekárskej správou z 22.11.2016, spochybňujúcou záver znalca, nedošlo.

28. Neobstojí ani tvrdenie žalovanej, že skutkový stav už preskúmal krajský súd v predchádzajúcom konaní, ktorý uviedol, že znalecký posudok bol vypracovaný neustranne a nezaujato. Ani kasačný súd

nespochybňuje nestrannosť a nezaujatosť znaleckej organizácie. Poukazuje však na to, že po vydaní znaleckého posudku žalobca predložil relevantnú lekársku správu, ktorá spochybňuje záver v ňom uvedený. Za takýchto okolností bola žalovaná povinná túto nezrovnalosť odstrániť ďalším dokazovaním, a to doplnením znaleckého posudku. Prvostupňový správny orgán síce žiadal o doplnenie znaleckého posudku, avšak žiadal o posúdenie otázky (či môže ošetrojúci lekár vydať dva posudky), ktorá nemá odborný, ale právny charakter a s ktorou sa mal vysporiadať sám. Otázka bodového hodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia v dôsledku obmedzenia hybnosti bedrových kĺbov ako dôsledku rozsiahlych popálenín je odborná medicínska otázka, ktorú je znalec oprávnený posudzovať. Krajský súd sa v konaní o preskúmaní predchádzajúceho rozhodnutia žalovanej zaoberal právnym posúdením a použitím správneho právneho predpisu vo vzťahu k určaniu počtu bodov podľa vyhl. č. 32/1965 Zb. a použitiu hodnoty jedného bodu už podľa zákona č. 437/2004 Z. z. Nevyjadroval sa k úplnosti skutkových zistení, iba skonštatoval, že žalovaná má právo ustanoviť znalca a že ustanovený znalec bol nestranný. Ako už bolo uvedené, túto skutočnosť kasačný súd nespochybňuje. Doplnenie dokazovania na účely odstránenia pochybností o úplnosti posudku preto nie je v rozpore s právnym názorom krajského súdu v predchádzajúcom rozsudku, ktorým boli žalovaná ako aj prvostupňový orgán viazaní.

29. Prieskum rozhodnutia v konaní pred správnym súdom primárne neslúži na nahrádzanie rozhodovacej činnosti orgánov verejnej správy. Správny súd nie je oprávnený posudzovať či orgán verejnej správy aplikoval svoju diskrečnú právomoc vhodným spôsobom, ale posudzuje či preskúmané rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah nevybočili z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Použitie správnej úvahy však nikdy nesmie byť arbitrárne, a preto každé rozhodnutie správneho orgánu musí byť náležite odôvodnené a súčasne byť v súlade so zásadami logického myslenia a obsahom spisov.

30. Vzhľadom na to, že krajský súd žalobu zamietol a kasačný súd dospel k záveru, že preskúmané rozhodnutie je vydané v rozpore so zákonom, kasačný súd podľa § 462 ods. 2 SSP zmenil rozsudok krajského súdu tak, že zrušil rozhodnutie žalovanej a vec jej vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie (§ 462 ods. 2 SSP). V ďalšom konaní bude žalovaná povinná postupovať v naznačenom smere a odstrániť nezrovnalosti ohľadom zistenia zdravotného stavu žalobcu týkajúce sa obmedzenia hybnosti, vo veci znova rozhodne a svoje rozhodnutie náležite zdôvodní. Právnym názorom vyjadreným v tomto rozsudku je viazaná (§ 469 SSP).

31. O náhrade trov konania ako aj trov kasačného konania kasačný súd rozhodol v súlade s § 467 ods. 1 a 2 v spojení s § 167 ods. 1 SSP tak, že úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania na krajskom súde ako aj náhradu trov kasačného konania v plnom rozsahu.

32. Toto rozhodnutie prijal senát pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.